

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 49/2014
28.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ж., због кривичног дела оштећење поверилаца из члана 237. став 3. у вези става 2. и 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1061/13 од 31.12.2013. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 5317/2012 од 12.02.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 28.01.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 1061/13 од 31.12.2013. године, као основан и **утврђује** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 5317/2012 од 12.02.2013. године повређен кривични закон из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 66. став 3. КЗ-а у корист окривљеног С.Ж.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К број 2024/10 од 14.05.2012. године, поред осталих оглашен је кривим окривљени С.Ж., због кривичног дела оштећење поверилаца из члана 237. став 3. у вези става 2. и 1. а у вези члана 33. КЗ-а, за које му је утврђена казна затвора од осам месеци и због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је на основу члана 60. КЗ-а осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 месеци. Истом пресудом окривљени С.Ж. је поред осталих на основу члана 355. тачка 1. ЗКП-а ослобођен од оптужбе да је извршио као саизвршилац кривично дело проузроковање стечаја из члана 235. став 1. КЗ-а у вези члана 33. КЗ-а па је оштећена З. з. К., у стечају, ради остваривања имовинско-правног захтева упућена на парницу. Према окривљеном С.Ж. је на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а одбијена оптужба да је извршио кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ-а у вези члана 33. КЗ-а и кривично дело несавестан рад у привредном пословању из члана 234. став 2. у вези става 1. КЗ. Оштећени Град Београд - Секретаријат за привреду упућен је да имовинско-правни захтев као и

оштећена Републичка дирекција за робне резерве, свој имовинско-правни захтев, остварује посебно у парничном поступку.

Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 5317/2012 од 12.02.2013. године је поводом жалбе Јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва и жалбе окривљеног С.Ж., а по службеној дужности преиначио првостепену пресуду тако што је поред осталих и према окривљеном С.Ж. на основу члана 354. тачка 3. ЗКП-а одбио оптужбу да је извршио кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ-а и кривично дело проузроковање стечаја из члана 235. став 1. КЗ-а у вези члана 33. КЗ-а. Истом пресудом Апелациони суд је преиначио у погледу кривичне санкције првостепену пресуду тако што је окривљеном С.Ж., због извршеног кривичног дела оштећење поверилаца из члана 237. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ-а у вези члана 33. КЗ-а, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, изрекао условну осуду којом му је утврдио казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од три године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело, док су жалбе јавног тужиоца и окривљеног С.Ж. одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 5317/2012 од 12.02.2013. године и то у односу на део пресуде који се односи на окривљеног С.Ж., Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 369. тачка 4. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/2001 и „Службени гласник РС“, број 58/2004 и др“) у вези члана 66. став 3. КЗ-а, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће утврдити да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, налазећи да присуство јавног тужиоца не би било од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је уз примену чл. 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године), оценио наводе у захтеву и нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Имајући у виду да су побијане пресуде донете пре 01.10.2013. године, дакле, пре почетка примене новог ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72 од 28.09.2011. године) Врховни касациони суд је у смислу члана 604. став 1. ЗКП-а испитао постојање истакнуте повреде закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а, налазећи да су изнети наводи Републичког јавног тужиоца основани.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажна пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 број 5317/12 од 12.02.2013. године донета уз учињену повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а („Службени лист СРЈ“, број 70/2001 и „Службени гласник РС“, број 58/2004 и др.) у вези члана 66.

тачка 3. КЗ-а, јер је другостепени суд одлучујући о кривичној санкцији прекорачио овлашћења која има по закону и то у корист окривљеног С.Ж.

Наиме, одредбом члана 66. став 3. Кривичног законика прописано је да се условна осуда не може изрећи ако није протекло више од пет година од правноснажности осуде којом је учиниоцу изречена казна затвора за умишљајно кривично дело.

Како из списка предмета произлази да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 број 4790/11 од 20.12.2011. године уважењем жалбе јавног тужиоца Другог основног јавног тужилаштва у Београду преиначена пресуда Другог основног суда у Београду К број 1684/10 од 16.06.2011. године у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је другостепени суд окривљеном С.Ж. због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ-а за које је првостепеном пресудом оглашен кривим утврдио казну затвора у трајању од две године те задржао као правилно утврђену казну затвора у трајању од четири месеца из опозване условне осуде изречене правноснажном пресудом Општинског суда у Обреновцу К. број 23/07 од 16.11.2009. године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и три месеца, док је првостепена пресуда у непреиначеном делу остала неизмењена, то је очигледно да од 20.12.2011. године када је наведена пресуда Апелационог суда у Београду постала правноснажна до дана доношења пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 број 5317/12 од 12.02.2013. године против које је поднет захтев за заштиту законитости, није протекло више од пет година.

С`тога је Апелациони суд у Београду тиме што је пресудом Кж1 5317/12 од 12.02.2013. године преиначио пресуду Другог основног суда у Београду К број 2024/10 од 14.05.2012. године, тако што је окривљеном за предметно кривично дело изрекао условну осуду, иако од дана правноснажности претходне осуде којом је окривљеном изречена казна затвора за умишљајно кривично дело, није протекло више од пет година, поступио супротно одредби члана 66. став 3. КЗ-а и на тај начин прекорачио овлашћења која има по закону, учинивши у корист окривљеног повреду кривичног закона из члана 369. тачка 4. ЗКП-а у вези члана 66. став 3. КЗ-а.

С`обзиром да је у овом случају захтев за заштиту законитости поднет на штету окривљеног, Врховни касациони суд је уважењем захтева само утврдио повреду закона у корист окривљеног не дирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП-а, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Јанко Лазаревић,с.р.**